

Stále pochoduju po ulicích jako vekslák,
hustlim flow, muziku, co není leklá.
Nikdy nezradim svoji čest jako Ned Stark,
i když budou stínat moji hlavu, se nevzdám.

Nechci se schovávat za cash,
nechci se schovávat za chain,
sem trochu pankáč,
nenosim masku jak Bane.
Baví mě, když vlítnu mezi sígry,
kde se každej netváří jak lídr,
do dna s nima vypiju ten kýbl,
pak lezu po střechách jako Mozart, fígl.
Pustina, výhled a dým, vod huby v plastu je lean,
Stop Time, na chvíli vypnout vysoko nad městem,
moje místo je ten rooftop, pozoruju můj blok.
Chci jenom Bony a klid,
chci jenom Bony a klid,
když deme s moji holkou ven,
sme jako Bonnie a Clide.

Stále pochoduju po ulicích jako vekslák,
hustlim flow, muziku, co není leklá.
Nikdy nezradim svoji čest jako Ned Stark,
i když budou stínat moji hlavu, se nevzdám.

Je to vono, za prdelí nestojí mi Yoko Ono,
sme veksláci,
stále trochu mimo ve svejch světech,
tak mě ještě nech jet, než mi dojde ten dech,
já nejsem zmrď, je to hřích si to myslet.
Postav si svůj svět,
jezdíme Berlínem s láhví bez cíle,
svítá, na sobě rozervaný jeans,
pluju streetem jako Bruce Springsteen.
A nevidim nic víc,
než zlatavý město, ten zassranej kýč,
jako by to psal Keats,
probouzí se svět, máme k němu ten klíč.
A hlavy zaklíněný v sobě,
páchneme láskou divokejch nocí,
vemte si bony, hlavně nechte mi klid,
čau, bylo mi ctí.

Stále pochoduju po ulicích jako vekslák,
hustlim flow, muziku, co není leklá.
Nikdy nezradim svoji čest jako Ned Stark,
i když budou stínat moji hlavu, se nevzdám.